

Pentru triumful păcii și socialismului

Zilele trecute au apărut în presa Comunistă reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și Comunistă Informațională asupra Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, de o însemnată deosebită pentru mișcarea muncitorească din întreaga lume, a arătat unitatea de vederi a partidelor comuniste și muncitorești reprezentate la consfătuire, în toate problemele examinate și unanimitatea lor în aprecierea situației internaționale contemporane.

Ea a subliniat că conținutul principal al epocii noastre este trecerea de la capitalism la socialism. Astăzi, după 40 de ani, peste o treime din populația întregii lumi, popoarele lagărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică participă la construirea unei vieti noi.

În ultimii 12 ani peste 700.000.000 de oameni, luptând împotriva imperialismului au izbucnit să scurteze jugul colonial. Socialismul ca sistem social a devenit înfruntat în categoria superioară a socialismului față de capitalism.

Marile realizări ale Uniunii Sovietice în dezvoltarea economică, științifică și tehnică și culturii au umplut întreaga lume. Istoria nu a mai cunoscut o asemenea creștere vertiginosă a producției industriale și în special a industriei grele ca aceea realizată în U.R.S.S. Față de 1913, producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a fost în anul 1957 de 33 de ori mai mare. Pentru a spori volumul producției industriale din România, în anul 1957, s-a construit în România 80 și 150 de ani. În ce privește volumul abso-

lut al producției industriale, Uniunea Sovietică a lăsat de mult în urmă cele mai mari țări capitaliste din Europa — Anglia, Franța, Germania Occidentală. În comparație cu anul 1913 producția industrială a muncii în industria U.R.S.S. a crescut de aproximativ 9,5 ori, iar în S.U.A. de numai 2,3 ori. Victoria orândurilor colhozice a transformat U.R.S.S. în țara celei mai mari agriculturi din lume.

În anii puterii sovietice s-a făcut o tinărie generală nouă, fericită, crescută în spiritul nobililor idealuri a comunismului. Tineretul sovietic, în frunte cu eroica sa organizație — Uniunea Tineretului Comunist Leninist — a dovedit prin devotamentul său, prin eroismul și entuziasmul său cu care a răspuns chemărilor partidului că a știut să folosească din plin munitățile condițiilor de viață, muncă și învățământ pe care i le-a creat statul socialist. Astăzi, cei mai mulți dintre muncitorii cu o înaltă calificare, tehnicienii și specialiștii Uniunii Sovietice, țara cea mai avansată din lume din punct de vedere științific sunt tinerii formați și educați în cei 40 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Spre deosebire de tineretul din țările socialiste, tineretul din țările capitaliste este lovit în mod crunt de cursa înarmărilor, de foamă, de lipsa posibilităților de calificare și învățământ.

În cursul discuțiilor purtate s-a subliniat că în timp ce sistemul mondial al socialismului crește și se întărește, pozițiile imperialismului continuă să slăbească considerabil, în primul rând ca urmare a destrămării sistemului colonial. În statele imperialiste se ascut puternice contradicții care frânează dezvoltarea forțelor de producție ale societății. Conjunctura vremelnică care se menține în unele țări capitaliste se datorează cursei furibunde a înarmărilor și altor factori trecători. În mod real continuă rularea și pauperizarea milioanele de oameni ai muncii de la orașe și sate, în urma jafului sistematic practicat de monopolurile imperialiste. Condițiile actuale din țările capitaliste demonstrează tot mai mult oamenilor muncii că singura ieșire din situația lor precară este socialismul.

Realizările statelor socialiste în domeniul dezvoltării rapide economice și culturale, în înfrângerea unității lor, în lupta pentru pace și prietenie între popoare, creșterea prestigiului și influenței lagărilor socialiste și înfrângerea muncii din întreaga lume, stăruie ură și furie în cercurile imperialiste. Reacțiunea internațională dăinuie și seama că pozițiile ei devin tot mai subred, încercând să frneze cu orice preț mersul istoriei, să dezlanțete un nou război.

Dar forțele păcii — se arată

CONTINUARE PAG. II

Regiunea București pe drumul cooperativizării

În gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea București se înscriu zilnic peste 350 de familii de țărani muncitori. Cooperativizarea agriculturii a devenit acum obiectul preocupării zilnice a tuturor țărănilor muncitori. O mare parte dintre aceștia se îndreaptă cu încredere către unitățile agricole cooperatiste. În perioada de la 6 la 20 noiembrie, de pildă, mai mult de 5.300 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de peste 15.400 ha, s-au alăturat colectivităților și întovărășirilor. Aceasta a făcut ca procentul de cooperativizare a agriculturii în raionul Urziceni să ajungă la 98 la sută, iar în raioanele Lehliu și Roșiori de Vede la peste 80 la sută.

Acum în regiunea București sectorul cooperatist al agriculturii cuprinde peste 45 la sută din suprafața regiunii.

Echipa de dansuri a Căminului cultural din com. Nășăud, repetă în aer liber dansul „De doi”

Invitație la o retrospectivă

Cu G. Vlădescu-Răcoasa despre cel 90 de ani de existență ai Bibliotecii Academiei R.P.R.

Descoperisem o comoară. (Această frază mă obligă la o precizare: Nu-i începutul unui raport de sondaj. Comoara, sau mai exact — comorile, le aflasem în rafturile unei biblioteci. Locurile mi-au devenit familiare.)

La capătul aleii asfaltate, strălucind de siluetele cititorilor copaci deștepți, regăseam clădirea care jostrăre mari, luminate. Două-trei trepte și iată-mă între ziduri bătrâne ce oculesc o acuzie inculpativă: Bibliotecă Academică R.P.R. în linștea unui birou (în întreaga clădire se aud doar foșnetul cărților și pașii ce calcă parchetul) răsoșite o căruțelă pe care mi-a oferit-o directorul bibliotecii — G. Vlădescu-Răcoasa. O dată îmi așeză atenția la bibliotecă s-a născut în anul 1867. Deci, anul acesta a împlinit 90 de ani de existență. Invitația la retrospectivă găsește ocazia.

Fac apel la cercetătorii vechilor documente. Verific că începuturile organizării unor biblioteci în țara Românească și în Moldova se pierd în secolele trecutului, fapt pe care ni-l mărturisesc descoperirea în mânășirii a multor manuscrise și cărți adunate din vechi timpuri. Grigore Ureche, Miron Costin, Stănilcu Constantin Cantacuzino — ca să amintim doar câteva nume — au posedat valoroase biblioteci. În țorga pomenească pe Constantin Brîncoveanu care a înființat o bibliotecă la mânășirea Hurez, într-o cameră ce avea la intrare în scripă: „Biblioteca de hrană dorită sufletescă, acasă ca să așază cărțile imbie prea înțeleptă imbieșugare, în anul 1708”. Se cunoaște bibliotecă Mavrocordatilor despre care se spune că posedă cărți pe care le dorea chiar și regele Angliei, împăratul Germaniei, Papa sau biblioteca regală de la Paris.

În 1807, tinăra Societate Academică Română fundează o bibliotecă cu profil filologic, istoric și literar, ce a fost adăpostită, în primul rând, în câteva săli din clă-

direa universității bucureștene. În 1891, biblioteca s-a mutat în clădirea Academiei Române din Calea Victoriei nr. 125. Fondul de cărți al bibliotecii își are izvoarele și în biblioteca Colegiului Sf. Sava (creată în 1679), în cea a Mitropoliei din București (existență din secolul XVIII), și în multe alte „case ale cărților”. Faptul că de la 1885, Biblioteca Academiei a devenit de drept bibliotecă a tuturor țărănilor din România sau pricină România a determinat o creștere rapidă și fără încetare a colecțiilor de care dispune aceasta. În 1901, biblioteca dispunea de 13.000 de volume.

Cîte volume posedă în momentul de față Biblioteca Academiei R. P. R.? — Întreb pe Ion G. Vlădescu-Răcoasa.

— În depozitele noastre avem peste 3.500.000 de cărți. Dacă te interesează îți putem relata faptul că în 1946 biblioteca avea numai 780.000 de volume. Pentru a obține o imagine mai exactă a ritmului de dezvoltare a bibliotecii pot să îți spun că între anii 1901—1948 s-au achiziționat 465.000 de volume. Este vorba deci de o perioadă de 48 de ani. Dar între anii 1949—1951, numai în trei ani, s-au achiziționat 478.762 volume. Nu de mirare că mărirea continuă a fondurilor noastre de cărți face insuficient spațiul pe care îl posedăm. Actualmente avem patru depozite exterioare și te asigur că ele nu reușesc să satisfacă pe deplin nevoile noastre actuale. În ceea ce privește biblioteca ea nu se limitează la sala de lectură din București ci are 59 de unități la Iași, Cluj, Timișoara, Tg.-Mureș precum și în instituțiile de cercetări științifice ale Academiei R.P.R. Rolul bibliotecii noastre reiese limpede din faptul că într-un singur an — 1955 — am avut 100.000 de cititori.

După cele sint Informații la Biblioteca Academiei R.P.R., se deslășoară o interesantă activitate științifică.

— Intr-adevăr. Noi întreprindem largi cercetări bibliologice roadaie

lor fiind expuse în volumele ce au apărut și ce vor continua să apară. Din 1954, biblioteca a devenit Institut de Bibliologie al Academiei R. P. R.

Tovarășul director mi-a oferit imediat un volum de studii și cercetări bibliologice. L-am parcurs și date interesante mi-au captivat atenția.

— Aveți legături cu alte biblioteci din străinătate?

— Întreținem legături cu peste 3.000 de instituții străine. De multe ori acestora le furnizăm lucrări de valoare ce ne sînt solicitate, iar la rîndul nostru primim ceea ce ne interesează. Pot să-ți spun că există un mare interes pentru cercetările științifice românești, mai ales în domeniul medicinei, precum și pentru arta românească, cu deosebire pentru folclorul nostru. Am văzut atunci pe tinerii care, veniți cu steaguri roșii, le-au înțeles pe unde au putut și au pus mina pe sîrnicop. În câteva zile, tot ce fusese deasupra pămîntului a fost transformat în morman de moloz. Au venit apoi brigadierii. Construirea mai repede de cit li se putea pregăti materialele. Și în noaptea în auzei strîgînd din virful schelelor: „Vrem beton!” „Vrem beton!”

Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” și-a îndeplinit acum planul pe anul 1957 cu 42 de zile înainte de termen. Și nu numai că l-a îndeplinit, dar a dat în plus 45.000 paltoane și pardesieu și 25.000 fotografii. Colecțiile de partituri muzicale reunesc manuscrise de Enescu, Richard Strauss și Giacomo Rossini. 50.000 de monede din toate epocile se adăpostesc în cabinetul numismatic.

O clipă credeam că fugăra vizită prin secțiile bibliotecii mi va servi drept final al reportajului. Mă înșelaser. În fapt, săvîrșeam preluatul unei retrospectivă ce poate fi instructivă.

EUGENIU OBREA

Racheta primului satelit vizibilă la București

În seara zilei de 26 noiembrie la Observatorul astronomic din București al Academiei R.P.R. s-a observat vizual și fotografat între orele 17,47—17,49 racheta primului satelit din direcția nord-vest

dinspre constelația coroana Boreală spre sud-est pînă în constelația Peștilor, Racheta a arătat mari variații în strălucire, la maximum străluciri fiind de mărimea întâia. (Agerpres)

Contribuția tineretului de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” la îndeplinirea planului anual

În aceste zile poșii m-au purtat spre partea de sud a Bucureștiului, acolo unde se înalță impunătoare clădirea celei mai mari fabrici de confecții din țară, fabrica „Gh. Gheorghiu-Dej”. Și-mi amintesc de unu zece ani. Cîteva cocoșe adăposteau „APACA”, o întreprindere de confecții mizeră, cu muncitori prost plătiți dar cu beneficii imense pentru capitaliști. Am văzut atunci pe tinerii care, veniți cu steaguri roșii, le-au înțeles pe unde au putut și au pus mina pe sîrnicop. În câteva zile, tot ce fusese deasupra pămîntului a fost transformat în morman de moloz. Au venit apoi brigadierii. Construirea mai repede de cit li se putea pregăti materialele. Și în noaptea în auzei strîgînd din virful schelelor: „Vrem beton!” „Vrem beton!”

Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” și-a îndeplinit acum planul pe anul 1957 cu 42 de zile înainte de termen. Și nu numai că l-a îndeplinit, dar a dat în plus 45.000 paltoane și pardesieu și 25.000 fotografii. Colecțiile de partituri muzicale reunesc manuscrise de Enescu, Richard Strauss și Giacomo Rossini. 50.000 de monede din toate epocile se adăpostesc în cabinetul numismatic.

O clipă credeam că fugăra vizită prin secțiile bibliotecii mi va servi drept final al reportajului. Mă înșelaser. În fapt, săvîrșeam preluatul unei retrospectivă ce poate fi instructivă.

tor nu numai în munca brigăzilor, dar a întregului sector în care funcționează. Raidurile lor, organizate pentru controlul calității produselor, curățenia locului de muncă și a mașinilor, lichidarea intruziilor și a absențelor nemotivate, au constituit jaloane prețioase pentru conducerea sectorului în lărua măsurilor coresponsabile.

Dacă mergi prin sectorul VI, pe usa căruța stă scris cu litere mari „Sectorul tineretului”, găsești intr-adevăr o atmosferă înecată. Acest sector a fost aproape întotdeauna fruntas pe fabrică. Brigăzile conduse de tineretele Maria Haraseniuc, Elena Munteanu, Maria Manta, ca și numele tuturor celor 160 de tinerete de aici au ajuns cunoscute în întreaga fabrică. Frunțaș pe sector este brigada cea mai tinărie, brigada a VIII-a, condusă de Maria Haraseniuc, ce a luat înființarea în luna iunie a acestui an. Tineretele de aici, printre care Elisabeta Androne, Ioana Crăciun, Maria Toader au reușit să dea, pentru fete, uniforme școlare de bună calitate.

Dar sectorul tineretului se mai măndrește și cu brigada a IV-a, condusă de tinăra Maria Manta. Existența acestei brigăzi dovedește străduința organizației U.T.M. de a proceda în modul cel mai just la

mulți tineri. Și tineretul dovedește și de zi ce este o forță, că sub conducerea și îndrumarea atentă a comunistilor și sîrnicilor cu mai multă experiență în muncă, reușește să realizeze însemnate succese.

La aceasta a contribuit de bună seamă preocuparea permanentă a comitetului U.T.M. al fabricii, al cărui secretar este tovarășul Elanora Munteanu. Comitetul U.T.M. a știut să organizeze brigăzi de lucru care să ducă o intensă activitate, îndreptată în primul rînd spre sporirea producției și spre îmbunătățirea calității conșulger. Lucrătorii din fiecare brigadă, din fiecare bandă s-au adunat în jurul celor care le-au adus muncitorii. În fiecare sector se găsește panoul brigăzii. Și la panou se află programe de lucru, articolele comerțului nostru care mai mare parte a confecțiilor românești, primul lucru pe care îl sezișezi și țesele control, care sînt de un real ajutor

CONTINUARE PAG. III

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2660 4 PAGINI — 20 BANI Miercuri 27 noiembrie 1957

CUM TREBUIE ORGANIZATĂ PRACTICA ÎN ȘCOLILE PROFESIONALE

Au trecut aproape trei ani de cînd printr-o hotărîre a partidului și guvernului, s-a dat o nouă orientare învățămîntului profesional și tehnic, creîndu-se printre alte tipuri de școli și școlile profesionale de ucenici de pe lângă fabrici și uzine.

Prin sistemul de instruire a ucenicilor în școli pe lângă întreprinderi și în producție s-a putut dovedi în acest timp că sistem pe o linie bună. Succesele dobîndite pînă acum în această privință sînt remarcabile.

Totuși progresele tehnice ce se realizează rapid trebuie să ne facă mai exigenți cu munca noastră. Cerințele științifice impun crearea unei generații de muncitori și tehnicieni desăvîrșiți din punct de vedere teoretic și practic. Mașinismul ultra perfecționat de azi și de mine, automatizarea, cer care la nivelul acestei situații noi. Niciodată ca acum nu

s-a putut spulbera mai bine concepția absurdă după care — eșpuneau teoreticienii burghezi — mașinismul și automatizarea ne vor duce la folosirea numai a unor muncitori necalificați, fără carte, fără meserie.

Cei care urmărim modul în care se desfășoară învățămîntul teoretic și practic al ucenicilor din școlile profesionale putem afirma, în baza considerentelor de mai sus, că, cu toate părțile sale pozitive, în felul de organizare a sa mai există încă multe neajunsuri, pe care trebuie să le înlăturăm.

Așa, de pildă, deși în anul I instructorul ucenicilor se face sub supravegherea maștrilor instructori, avînd și aceștia însă lipsuri din punct de vedere pedagogic, instruirea metodică și științifică a ucenicilor din anii II—III lasă foarte mult de dorit. Se petrece ceva și mai grav. Acești ucenici, trimiși să facă practică în întreprinderi scapă de sub îndrumarea conducătorilor școlilor fără a intra însă efectiv sub conducerea maștrilor, a școlii de ucenici sau sectorului din întreprindere, în ceea ce privește instruirea metodică.

Tovarășul Zelenko, directorul general al Direcției Rezervelor de Muncă de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., în recenta vizită pe care a făcut-o în țara noastră cu prilejul lunii prieteniei romino-sovietice ne-a arătat cum stau lucrurile în Uniunea Sovietică în această privință. Acolo se deosebește de noi prin amplasarea în spații separate, în halele de producție ale întreprinderilor, a elevilor din anii I, II și III. În acest mod ucenicii își petrec toate orele de practică în un loc cu muncitorii din producție, în aceeași atmosferă și în același ritm de activitate, cu deosebire că își au secții într-un colț al halei, unde se află și mașinile și utilajele lor. Acolo sînt luși în primire din primele zile ale anului I de către maștri instructori.

Desigur că aplicarea sistemului cu secții separate pentru ucenici în hale comune cu muncitorii din producție este înaintea timp și mai ales multă bunăvoință din partea conducătorilor de întreprindere. Trebuie însă să pornim imediat la realizarea ei cu puteri conjugate și cu convingerea că un lucru bine început este pe jumătate realizat.

Mai sînt și alte lucruri de spus

Ing. VANGHELI MIȘCU
director general în
Ministerul Învățămîntului și
Culturii

(Continuare în pag. 3-a)

Plecarea delegației guvernamentale a Uniunii Birmane

Marți dimineață a părăsit Capitala delegația guvernamentală a Uniunii Birmane care la invitația Consiliului de Miniștri al R. P. Romine ne-a vizitat țara.

Din delegație au făcut parte U Kyaw Nyein, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Birmane, conducătorul delegației, împreună cu soția sa, Daw Nwe Nwe Yi, U Hla Maung, ambasadorul Uniunii Birmane în R.P. Chineză, U Kyaw, ambasadorul Uniunii Birmane la Moscova, împreună cu soția sa, Daw Mya May, U Soe Tin, secretar executiv la Ministerul Afacerilor Externe, U Tha Tun, secretar parlamentar la Ministerul Afacerilor Interne, U Maung Maung, secretar parlamentar la Ministerul Informațiilor, U Aung Khin, inginer mecanic șef și președinte la întreprinderea metalurgică din Rangoon, U Kyaw Sein, membru al Camerei deputaților, U B Swe, secretar adjunct la Ministerul Prevederilor Sociale, U Aye Hlaing, profesor de economie la Universitatea din Rangoon și dr. U Aye, profesor universitar la Facultatea de medicină din Rangoon.

Totodată au părăsit Capitala și U Nyun Thein, U Hpon Myint, U Naing Win, U Kyaw Sein Aung, reprezentanți ai organizației de tineret a Partidului Socialist din Uniunea Birmană care ne-au vizitat țara împreună cu delegația guvernamentală a Uniunii Birmane.

Aeroportul Băneasa era pavozat cu drapelul de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Romine.

Ospesii au fost conduși la plecarea de Petre Borilă și Popa Gheorghiu-Rasim, vicepreședini ai Consiliului de Miniștri, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii,

CITITI
In pag. 4-a
Convorbirea
lui N. S. Hrușciov
cu redactorul șef
al ziarului egiptean
„Al Ahram”

Note dintr-un muzeu raional

Clădire modernă cu pereții albi de pe strada Tudor Vladimirescu din Tg. Jiu a devenit acum trei ani, în toamnă, muzeu raional. Instituție care se păstrează documente ce mărturisesc istoria de milenii a acestor locuri; istoria omului contemporan care trece drumul spre librărie și-și croiește haine noi la cooperativa „30 Decembrie”; a aceluși om care a strâpsun de curînd umeraș marelui și a construit deasupra Jiului, suspendată parcă, linia ferată Bumbești-Livezeni.

În primele vitrine stau dezgoșate de sub brăzdele adîncului pietre, pietre, pietre. Și privind-le își pare că timpul tremură ca o cortină care-și trage perdele și lasă să se caște enorma sa prăpastie în infinit. Vid? Nici vor-

ba. În ceașta umedă se ivesc luminoase chemînd vizitatorul spre o noștere. Pămîntul, același pămînt pe care calcă contemporanul se zguduia pe atunci sub picioarele greoiului mamut și piatra ascuțită, sfleșuită de miințele strămoșului îl răpunea. Mai încolo, o altă piatră, de astădată găurită și unită cu ramura de arbore crescut în codrii Dobriței lasă în urma ei mii de ani de viață în care se realizează tot mai evident desprinderea treptată a omului din sfera sălbatică. Îndreptîndu-și trupul strămoșului calcă apăsător vîlce și codrii, își pregătește hrană și culcuș. Vitrina următoare trezește umire. Coborînd de atînce scrijelată cu ascuțiri de piatră în linii întortocheate și adînci dovedesc existența uluitor de îndepărtată a tendinței omului spre reprezentarea realității în imagini. Într-un cuvînt, primele manifestări de artă ale omului care a trăit în munții Gorjului în urmă cu milenii. Chipuri de animale și păsări uriașe, ramuri de arbori. Unele desene înfățișează zeei născuți în închipuirea lui. O linie frîntă; fulgerul. Răpunea animalele feroase dar se temea de străfulgerarea lui de-o clipă despiciind norii și sperîndu-și inima. Zeii se nasc din teamă.

Pașii următori printre vitrinele muzeului ne ridică mult pe treptele istoriei tinîndu-ne însă confundaj încă adînc în noaptea ei negră. Piatra aceea de la Dobrița, fie ea și sfleșuită, devine acum

rudimentară ca unceală și e înlocuită cu bronzul. Apoi cu fierul. În lumină din Lunca Stroieșilor pe care calcă contemporanul se zguduia pe atunci sub picioarele greoiului mamut și piatra ascuțită, sfleșuită de miințele strămoșului îl răpunea. Mai încolo, o altă piatră, de astădată găurită și unită cu ramura de arbore crescut în codrii Dobriței lasă în urma ei mii de ani de viață în care se realizează tot mai evident desprinderea treptată a omului din sfera sălbatică. Îndreptîndu-și trupul strămoșului calcă apăsător vîlce și codrii, își pregătește hrană și culcuș. Vitrina următoare trezește umire. Coborînd de atînce scrijelată cu ascuțiri de piatră în linii întortocheate și adînci dovedesc existența uluitor de îndepărtată a tendinței omului spre reprezentarea realității în imagini. Într-un cuvînt, primele manifestări de artă ale omului care a trăit în munții Gorjului în urmă cu milenii. Chipuri de animale și păsări uriașe, ramuri de arbori. Unele desene înfățișează zeei născuți în închipuirea lui. O linie frîntă; fulgerul. Răpunea animalele feroase dar se temea de străfulgerarea lui de-o clipă despiciind norii și sperîndu-și inima. Zeii se nasc din teamă.

Pașii următori printre vitrinele muzeului ne ridică mult pe treptele istoriei tinîndu-ne însă confundaj încă adînc în noaptea ei negră. Piatra aceea de la Dobrița, fie ea și sfleșuită, devine acum

V. BARAN

CONTINUARE PAG. II

Sub îndrumarea maistrului Ionim Rusu de la Școala profesională „Kirov”, elevii de la Școala elementară nr. 97 împreună cu elevii din anul I al Școlii profesionale „Kirov” din Capitală, la o lecție practică de croiț teje de pantofi. (Foto: Agerpres)

TINERII DISCUTĂ despre producție

Adunarea de dăre de seamă și alegerea a organelor conducătoare U.T.M. desfășurată de curând la Uzina Metalurgică Bacău, a primit o temeinică analiză a activității tineretului din întreprindere. Mătriată de care au abordat problemele puse în discuție, au dovedit că tinerii uzinei — care reprezintă aproape 60 la sută din totalul salariaților — cunosc tot ați de bine ca și vîrșnici problemele procesului de producție, că și-au făcut un fel de onoare în a participa cu întreg planul lor tineresc la îndeplinirea planului de producție. Acest lucru este dovedit de altele și de rezultatele obținute. Viorica Teaciu, Ion Andreescu, Vasile Comănescu, Dan Spătaru, Dumitru Todrică și mulți alții nu sînt cu nimic mai prejos de fruntașii uzinei cu care au lucrat cot la cot. Efortul tinerilor s-a concretizat în perioada analizată în contribuția adusă la realizarea planului producției globale în proporție de 117,3 la sută în sporirea productivității muncii cu 26,3 la sută față de prevederile planului și în reducerea prețului de cost cu 13,1 la sută față de sarcina planificată.

Dar succesele tineretului din această întreprindere nu se opresc aici. Ei au făcut numeroase propuneri în direcția îmbunătățirii tehnologiei și a creșterii productivității muncii. Merită menționată în acest sens, propunerea tînărului Dumitru Todrică, de turnare în ciorchine a inelelor de vane care a dus la mărirea productivității muncii la reperul respectiv cu 50 la sută.

Ajutorul și îndrumarea primită în această direcție din partea postului utemist de control au fost extrem de prețioase. Pentru muncă s-a deosebit comitetul orașesc U.T.M. Bacău i-a acordat și acestuia drapelul de post utemist de control frunța pe orăș.

Față de anul precedent munca desfășurată de către organizația U.T.M. în acest an a cunoscut un progres evident.

Așa și-au început cuvîntul majoritatea utemistilor de la Uzina Metalurgică Bacău. Așa s-au exprimat strungarii Mihai Pintilie, Ilie Crețu, comunistul Ștefan Bertalan, funcționara Maria Florescu, subliniind în special rezultatele frumoase obținute de tineri în producție. În secțiile și sectoarele uzinei activează 24 brigăzi de producție ale tineretului care își dispută înfîlțat într-o întrecere rodnică Graficele de producție urmînd cu asiduitate fașile lor zilnice și în semn de prețuire, a și fost desemnată ca frunțașă, brigada de lăcătuși condusă de Gheorghe Ursu.

Fără îndoială că printre cei 110 utemști ai uzinei au fost și tineri care nu și-au dat interesul să urmeze exemplul celor mai buni, să folosească din plin capacitatea de lucru a mașinilor. Față de acestia, utemștii au luat o altă atitudine fermă. Ei au fost discutați în adunări generale și ajutați apoi individual să se îndrepte. Iamandi Busuioic, Ilie Costin, Obreja Aurel, Ion Horan care se numărau printre cei a căror atitudine față de muncă și de bunul obșles lăsa de dorit, astăzi și-au schimbat complet comportarea purtînd cu demnitate calitatea de utemist.

Organizarea locului de producție în condiții mai bune și aprovizionarea brigăzilor cu toate materialele trebuincioase au făcut obiectul multora din discuțiile purtate în adunare. Turnătorul Dumitru Todrică a relatat că datorită sistemului practicat în secția neferoase de a nu se da modelul respectiv și bonul de lucru odată cu comanda, tinerii sînt nevoiți să piardă timp prețios pentru confecționarea modelelor sau căutarea lor. În plus, maștrii și normatorii, nu iau în seamă la întocmirea bonului de lucru și a-

șăși în producție, se bucură de aprecierea tuturor muncitorilor uzinei și pentru străduința pe care o depun în vederea ridicării măiestriei profesionale. Dar nu toți tinerii urmează exemplul acestora. De ce tinerii care din cauza slăbii lor calificări dau piese de proastă calitate, nu sînt antrenati în forme de ridicare a calificării profesionale? Iată întrebarea care a trebuit să dea răspuns vehicul organ și a cărei rezolvare va trebui să preocupe nou comitet ales. Organizarea unor conferințe cu caracter tehnic, schimbarea de experiență cu tinerii din uzine surori, expuneri făcute de către tinerii fruntași în producție, sînt numai cîteva forme prin care vor putea fi sprijiniți tinerii muncitori în drumul ce duce spre obținerea unei înalte calificări.

La adunarea de alegere U. T. M. de la uzina metalurgică Bacău

este operații. Urmarea e că brigada nu poate să realizeze pe măsura posibilităților existente sarcinile de plan. S-au mai arătat de asemenea în discuțiile purtate de către tineri că sînt și cazuri cînd modelele date spre execuție nu sînt corespunzătoare din punct de vedere tehnic, ceea ce duce la confecționarea unor piese destinate... rebuturilor. Aspru criticată de către utemști a fost și munca în asalt practică mai ales la turnătorie care periclitează calitatea pieselor. Pentru remedierea lipsurilor tinerii au indicat și căi de rezolvare precum și măsuri ce trebuiesc luate, pentru ca activitatea de producție a tineretului să fie din ce în ce mai bogată în roade.

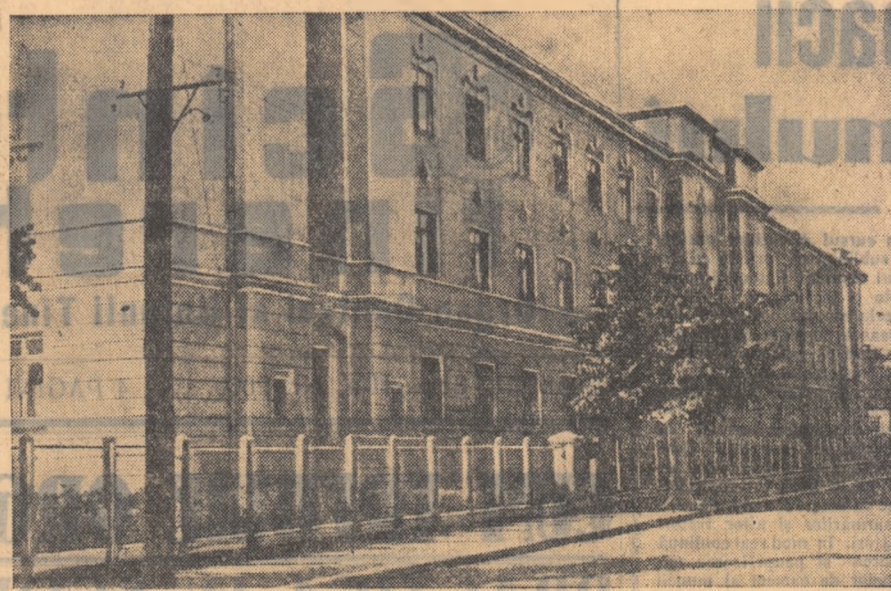
Și dacă... s-ar fi discutat cîte ceva și despre calificare, despre modul în care comitetul U. T. M. colaborează cu conducerea întreprinderii pentru a sprijini eforturile tineretului în vederea ridicării nivelului profesional, s-ar fi putut face aprecierea că adunarea utemistilor de la Uzina Metalurgică Bacău a constituit un model în acest sens. Tineri ca Viorica Teaciu, Constantin Gora, Dan Spătaru, și mulți alții, frun-

Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderea textilă „Dacia” din Capitală, obțin noi succese în muncă. Pe trimestrul III al anului, colectivul secției filatură a dat peste plan 600 kg. lire, iar secția țesătură a realizat 14.000 m.p. țesături peste plan. De asemenea noua secție de țesături electroply a dat 7.800 m. plus peste plan. În fotografie: Muncitoarea Ana Alexandrescu lucrînd la mașina de cofrat plus. Foto: AGERPRES

tași în producție, se bucură de aprecierea tuturor muncitorilor uzinei și pentru străduința pe care o depun în vederea ridicării măiestriei profesionale. Dar nu toți tinerii urmează exemplul acestora. De ce tinerii care din cauza slăbii lor calificări dau piese de proastă calitate, nu sînt antrenati în forme de ridicare a calificării profesionale? Iată întrebarea care a trebuit să dea răspuns vehicul organ și a cărei rezolvare va trebui să preocupe nou comitet ales. Organizarea unor conferințe cu caracter tehnic, schimbarea de experiență cu tinerii din uzine surori, expuneri făcute de către tinerii fruntași în producție, sînt numai cîteva forme prin care vor putea fi sprijiniți tinerii muncitori în drumul ce duce spre obținerea unei înalte calificări.

D. MITULESCU

Căminul uzinelor „I Mai”

Note dintr-un muzeu raional

(Urmare din pag. 1-a)

Pentru prima oară istoria era deosebită de ghiza preciziei. Căci pe măsură ce timpul trecut se apropie de timpul nostru, săliile umiditate ale muzeului aduc în fața vizitatorului documente care oglindesc o tot mai aprigă exploatare de către scapatoarii uneltelor de producție care prin vreme au fost făurite de mase. Vaile și luncile prin care și-a plimbat pașii îndepărtat strămos sînt în fundalul îngrădite cu garduri de piatră și granițate cu movile în țere care asudă iobagii. Din noaptea pînă în noaptea, de copil pînă

în apusul vieții, robii pămîntului muncesc pentru hoieri și veșnic osteneți ridică ochii spre cer cîrînd dumnezeului pietre stăpînitor.

Unelte, steme administrative, stampe, icone, scrisori și jabe, voinșme de demult: secole întinse vitrină. Într-o sală pe un perete se odihnesc tîcute armele „Vladimirescului”. Intre hanțere și pistoale o stampă înfășează adunarea de la Pașea în ianuarie 1821 cînd Tudor Pandurul cheamă poporul la armă. Pămîntul Gorjului se zăduie. Oamenii se ridică pentru dreptate „jurînd moartea balaurului”. Și îndreptînd fiul coasei cu vîrf înaintea lui pornit sub porunca „comandantului polcului valah de cazaci” să scrie cu sînge pe lespeada veacului al XIX-lea: „Patria este norodul, iar nu tagma jefuitoarelor!”

Dar nici atunci neamul aspritorilor n-a pierit.

Fiul istoriei celor ce locuiesc azi liberi în preajma Jiului transmisă de exponatele muzeului raional din Tg. Jiu se oprește aici. În plus, urmează o sală cu obiecte, de artă țărănească și un interior de casă. Păcat că vizitatorul nu are posibilitatea să parcurgă pînă în ziua de azi treptele urcate de omul de pe stradă în îndelungată și zburcumată sa istorie. Nimic despre răscoala din 1907 care a avut răsunări și în unele sate ale vechiului Gorj; nimic despre luptele de la Podul Jiului din 1916, despre Ecaterina Teodoroiu a cărei casă se află nu departe de clădirea muzeului, în Vădeni, și mai ales nimic despre trecutul de luptă al partidului. La capătul străzii într-o poezie din marginea orașului s-a aflat pînă în 1944 lagărul în care comunistii de frunte, deșinți politici, luptau ajunși din război și hoțărîta soarta în zilele premergătoare lui 23 August. Fără îndoială că cu greu pot fi găsite pietre și relieve din epocile îndepărtate, dar documente din aceste perioade sînt de cunoscut și atît de apropiate se pot afla cu ușurință. Fapt ce dovedește că

organizatorii muzeului (director Elena Udriște) nu și-au pus o astfel de sarcină privind colectarea pieselor de muzeu. Lucrul acesta e absolut necesar. E necesară și expunerea unor piese care să oglindească viața de azi a locuitorilor raionului, iar explicațiile, pînă seama de categoriile de vizitatori trebuie redactate mai pe larg și corect. În acest caz nu ca aceasta: „Cărbășe cu zale. Proveniență ardeleană”. Sau ca aceasta deși s-ar părea destul de explicativă: „Trădarea lui Tudor Vladimirescu de către hoierii reacționari în timp ce Tudor avea săt cu hoierii la București pentru ridicarea poporului!”

O grijă mai atentă ar trebui manifestată și pentru modul cum sînt dispuse în săliile muzeului exponatele. Uneori din lipsă de spațiu se îngrămădesc în același loc documente din epoci cu totul diferite.

Un lucru cu mult mai rău și condamnabil e însă o altă stare de fapt. În Tg. Jiu lucrează și trăiesc mii de tineri. Din cele mai îndepărtate timpuri și pînă aproape de vremea noastră exponatele muzeului aduc în fața vizitatorului istoria plină de grele necerșiri și căutare spre lumină a omului muncitor de pe malurile Jiului. Studierea lor contribuie nu numai la adîncirea cunoștințelor de cultură dar și la dezvoltarea sentimentului de patriotism în inimile tinerilor. Te uimește însă faptul că niciodată de la întemeierea acestui muzeu, organizațiile U.T.M. din întreprinderi n-au organizat vizitarea lui de către grupuri de muncitori. Cum își pot explica activității U.T.M. din Tg. Jiu această stare nepăsătoare? Nu mai vorbim de faptul că organizațiile U.T.M. ar putea aduce un sprijin prețios la îmbogățirea muzeului cu piese noi și necesare.

Se pune o întrebare. Ignorînd acest edificiu cultural local, membrii comitetului orașesc U.T.M. (prim-secretar tov. Ion Ungureș) nu se scaldă oare în propria lor ignoranță?

„SFATUL bibliotecarilor”

Recent pe lângă Consiliul sindical local București a luat ființă „Sfatul bibliotecarilor”; el cuprinde pe toți bibliotecarii din Capitală, salariați și obștești.

„Sfatul bibliotecarilor”, care funcționează în localul Casei de Cultură și Sindicatelor din Capitală, este condus de un colectiv format din 11 bibliotecari cu experiență îndelungată în această muncă. Nou organ al bibliotecarilor va urmări instruirea permanentă a acestora și controlul asupra activității depuse, va generaliza cele mai bune metode ale activității cu cartea și va găsi mijloacele potrivite de răspundere a cărții în rîndul omenilor muncii. „Sfatul bibliotecarilor” va organiza de asemenea întâlniri periodice între scriitorii și cititorii în cadrul bibliotecilor sindicale.

(Agerpres)

In fiecare cameră e soare

★ Intr-un cămin al tineretului, în jurul televizorului ★ În curînd bufet „Expres” ★ Comitetul de cămin în plină activitate

În ziua medului de fotbal cu reprezentativa Iugoslaviei, Gheorghe Panaetatu era mai vesel ca oricînd. Avea să vadă jocul, cu toate că nu primise bilet. Televizorul să trăiască!

În sala unde este instalat televizorul veniseră majoritatea tinerilor din blocul pe care-l administrează dînsul. N-aveai loc nici s-arunci un ac. 90 de minute de încordare. Vomvinge? Trebuie! din cînd în cînd un „spectator” striga: „Hai Ozon, hai Petchowschi, hai...” Uitaseră că se află acasă...

M-am cam întins la vorbă, și doar nu despre meci am vrut să scriu. De fapt nu mă preocupă la cronici sportive.

Povestea este alta.

Amintiți-vă numai cîți dintre vîrșnici n-au tîrîit după condiții omenești de trai pe vremea cînd erau ucenici sau simpli lucrători într-o uzină capitalită ca fostă „Concordia” — azi uzinele „I Mai”?

Nu de mult, harnicii constructori de aici au realizat un prototip de sondă pentru forajul de mare adîncime.

Cu fiecare an, în uzină vechile mașini sînt înlocuite treptat cu mașini moderne, de mare randament. Sînt create condiții de lucru tot mai bune pentru muncitori. De aceea cei de la „I Mai” au curajul să concureze pe piața mondială cu utajul petrolifer fabricat de ei.

Dacă faci o scurtă călătorie, din uzină către centrul orașului Ploiești, ai bucuria imaginii noiilor vieți. Intinși în drum parcul amenajat prin muncă voluntară de tinerii uzinelor „I Mai”. Străzile Mihail Eminescu și Hajdeu — paralele cu bulevardul — sînt un adevărat șantier de construcții. O bună parte din blocurile cu 2-3 etaje sînt deocamdat în foloșință. Altele, în roșu, pînă la sfîrșitul lui 1957 își vor primi și ele locatarii.

Deodată privirea tîm fu atrasă de un bloc cu două etaje, în formă de „E”. Citesc atent inscripția Căminul uzinelor „I Mai”. Era o zi de sîrbătoare. Pe treptele de intrare — nici picior de om. Am intrat. Holul semăna mai mult cu o sală de primire. Înăuntru — întineric. După cîteva clipe deslușesc misterul liniștii. Tinerii erau atenți la televizor. După emisiune, lumina becurilor a inundat încăperea.

Pe Gheorghe Panaetatu îl găsim în biroul administrației căminului. Aflu de la dînsul multe amănunte.

Approape 14.000.000 lei a costat construcția — tîm spune dînsul. Căminul e în așa fel construit încît de dimineață și pînă seară în fiecare cameră este soare.

Privesc și-mi notez fiecare amănunt.

Încalzirea centrală. Sală de cazan pentru aburi, spălătorie și uscătorie mecanică. Atelier de lenjerie, tapiterie și țîmpărie. 12 băi, 48 de dușuri, apă caldă la orice oră din zi și noapte. Bibliotecă, colț roșu, sală de sport. În curînd toate încăperile vor fi radioficate. În fiecare cameră se află sifon, masă, șoseme și patru-paturșomiere cu lenjerie curată, iar pe parchet covoraș.

Cînd veți mai trece pe la noi — mă informă administratorul — vă vom servi micășuri calde de la bufetul nostru „Expres”.

Utemiștii Vasile Ene și Arsene Furci, membri în comitetul de cămin, mi-au vorbit despre preocupările celor 700 de locatari tîneri.

— Organizăm — spunea utemistul Ene — seri literare, concursuri de ghicitori, reuniuni tovarășești, vizionăm în colectiv programele televizate. De curînd a fost prezentată la colțul roșu viața mareului nostru, I. L. Caragiale.

— Băieții și fetele îngrășo foarte mult căminul — o doar casa noastră și pentru noi e construită „pînă să adauge utemistul Arsene.

N. PUIU

NU SE POT OARE REZOLVA?

Obligații sau... promisiuni

Nu se poate spune că problema culturii nu i s-a acordată cîntecă atenție. În contractul colectiv și-o propus înscrutarea acestei echipe cu instrumentele muzicale și costumele naționale necesare. Instrumentele — adică un acordeon — au fost cumpărate. Costumele însă...

Pină la 15 august contractul prevedea cumpărarea costumei lor naționale. Tovarășii din conducere au procurat materialul înred din luna ianuarie a acestui an. Mai rămăsese costumul. În februarie au fost date la cusut în Dorșoara și Prundul Birgăului. De atunci și

pînă acum, din opt costume s-au executat 3, restul comunității să fie la cusut, iar cele trei costume cusute nu se află la echipa artistică... pe fundul unei lăzi.

Ar fi timpul ca tovarășii din conducere aceslei întreprinderi să se gîndească mai bine la această stare de lucruri și să ia măsurile respective. Contractul colectiv nu o știe oarecare pe care se trec o hirtie de angajamente și obligații care pînă în urmă să rămîna simple... promisiuni.

T. CONSTANTINESCU
activist

În decembrie anul acesta poporul nostru sărbătorește cu mîndrie împlinirea unui deceniu de la proclamarea Republicii Populare Române. Făurirea regimului democrat-popular din țara noastră, instaurarea Republicii populare, este urmarea firească a cotiturii săvîrșite în istoria țării prin victoria insurjecției armate de la 23 august 1944 în condițiile ofensivei eliberatoare a Armatei Sovietice.

Marile înfăptuiri economice, politice și sociale din anii democrației populare, creșterea uriașă a activității creatoare a poporului nostru în acești ani, sînt expresia trîntăriei forței regimului nostru care s-a născut din dorința maselor, care este creația acestora.

Dusmanii poporului nostru care plîng după vremurile apuse cînd ne puteau țelu în vole țara s-au strădui în fel și chip să pună în circulație teza că regimul de democrație populară a fost impus din afară. Ei urmăresc prin această să calomnieze Uniunea Sovietică și să slăbească eforturile poporului nostru pentru consolidarea regimului democrat popular.

Socialismul nu poate fi impus din afară. În fiecare țară el a născut pe baza condițiilor obiective, în primul rînd ca rezultat al luptei interne a clasei muncitoare și a tuturor forțelor progresiste sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare.

Întreaga istorie a poporului nostru ca și a celorlalte popoare, arată că numai masele pot făuri istoria, pot asigura prin lupta lor progresul social. Masele celor ce muncesc, sub conducerea partidului clasei muncitoare, au fost acelea care, în condițiile ofensivei eliberatoare a Armatei Sovietice au luptat și au cucerit regimul de democrație populară.

Doborîrea regimului fascist de la cirna țării a fost pregătită de toate luptele și suferințele care au călît poporul de-a lungul veacurilor de asuprire și exploatare. Războiul de la și cotropire împotriva U.R.S.S. a umplut pu harul suferințelor. Masele populare au ales partidul clasei muncitoare ca să le conducă pe calea a salva țara de la catastrofa

care o amenința. În împrejurările pierelnice create prin zdrobirea armatei fasciste în Moldova de către glorioasa Armată Sovietică poporul nostru muncitor avînd în frunte o clasă revoluționară condusă de un partid călît și înarmat cu teoria marxist-leninistă s-a angajat în bătălia decisivă împotriva odosului regim burghez-moșieresc.

În cele ce urmează vom încerca să subliniem numai cîteva din noianul de fapte istorice petrecute în perioada 23 August 1944 — 6 martie 1945 și care vorbesc despre activitatea revoluționară a maselor pentru instaurarea unui regim democrat.

Regimul democrat popular — creația maselor populare DIN LUPTA pentru instaurarea puterii populare IN ROMANIA (23 August 1944 — 6 Martie 1945)

o dată a fi apărătorul credincios al intereselor naționale fundamentale ale patriei.

Prin poziția luată față de sarcinile mari ce stăteau atunci în fața poporului nostru, s-au conturat în interiorul țării mai clar, două fronturi de luptă, opuse unul altuia.

De o parte se găseau forțele revoluționare, masele populare care suferiseră de pe urma dictaturii fasciste, a cotropirii hitleriste și a războiului criminal antisovietic, iar pe de altă parte se grupaseră forțele reacționare care susțineau dictatura fascistă.

Forțele revoluționare, conduse de partidul comunist erau hotărîte să lupte pentru doborîrea puterii burgheze și moșierimii și pentru instaurarea unui regim democratic în țara noastră.

Tabăra reacționară, formată din moșierie, vîrșurile burgheziei, monarhia și social democrații de dreapta, avînd sprijinul cercurilor reacționare din strălînkate, era după victoria insurjecției populare pentru menținerea stărilor de lucru de dinainte de 23 August 1944.

Partidele „istorice” s-au ridicat împotriva înfăptuirii marilor sarcinilor ce stăteau în fața țării, s-au ridicat împotriva mobilizării

bolului contra Germaniei hitleriste, eliberarea teritoriului național, înfăptuirea reformelor agrare; democratizarea vieții publice a țării prin abrogarea tuturor legilor fasciste, pedepsirea criminalilor de război și epurarea elementelor fasciste din aparatul de stat. În momentul dat, de îndeplinire a acestor sarcini depindea drumul pe care urma să meargă România. Prin comitutul proiectului de platformă din 28 septembrie 1944 și prin lupta desfășurată pentru înfăptuirea sarcinilor prevăzute, partidul comunist s-a dovedit încă

reșuș să obțină creșterea producției de cărbune în primele 3 luni ale anului 1945, cu circa 25.000 tone. De asemenea, muncitorii petroliferi și din alte ramuri ale economiei țării au pornit cu avînt la refacerea întreprinderilor și sporirea producției.

În nenumerate întreprinderi muncitorii au înlăturat conducerea sabotatoare, impunînd o nouă conducere. În nenumerate sate comitetele țărănești sub îndrumarea comunistilor s-au ocupat de conducerea treburilor gospodărești și adeseori înaintea paza satelor și adeseori înaintea masei țărănești au înlăturat din conducerea comunelor elementele fasciste, reacționare.

În lunile septembrie-octombrie-noiembrie 1944 masele populare au luat cu asalt în numeroase localități prefecturile, preterurile și primăriile.

monstrațiile oamenilor muncii împotriva guvernului Rădescu. Astfel, la 4 februarie 1945 peste 40.000 de cetățeni din Ploiești, 30.000 de oameni ai muncii din Constanța, 60.000 de cetățeni la Timșoara și Arad au demonstrat cerînd înlăturarea guvernului Rădescu și constituirea unui guvern popular.

În satele fostului județ Iași au avut loc în cursul lunii februarie 1945 peste 160 de demonstrații împotriva guvernului Rădescu. Din toate colțurile țării masele muncitoare cereau înlăturarea guvernului cu majoritatea reacționară.

Au avut loc uriașe demonstrații și mitinguri la care au luat parte milioane și milioane de oameni ai muncii din toate colțurile țării și care au culminat cu uriașe demonstrații de 600.000 de oameni din București de la sfîrșitul lunii februarie 1945. Teafre acestea au silit guvernul Rădescu să demisioneze. Burgher-moșierimea în frunte cu regele încercă un șiretlic: aducerea la cirna țării a unui guvern de coaliție „democratică” în frunte cu prințul Stirbei. În acest scop guvernul Rădescu nu este menținut încă 4 zile.

Sub presiunea luptei revoluționare a maselor, regele a fost silit însă să accepte la 6 martie 1945 formarea unui guvern democratic în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

Constituirea guvernului democratic la 6 martie 1945, a marcat instaurarea regimului de democrație populară în țara noastră. Guvernul adus la cirna țării la 6 martie 1945, prin conținutul său de clasă a reprezentat o formă a dictaturii revoluționare democratice a proletariatului și țărănimii sub conducerea proletariatului.

Victoria de la 6 martie 1945 a avut o însemnătate deosebită pentru țara noastră. Instaurarea regimului de democrație populară a însemnat o grea înfrîngere a burgheziei și moșierimii pe plan politic creînd condiții favorabile pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă.

P. NICHITA

Să discutăm despre TINERETUL EDUCATIE RASPUNDERI PUTEREA DRAGOSTEI

A-ți povesti propria viață, recunoscând greșelile de neiertat comise, nu e un lucru ușor și nici plăcut, dar totuși m-am hotărât să scriu aceste lucruri în rubrica „Să discutăm despre tinerete — educație — răspunderi” din „Știința tineretului” — cu scopul de a face cunoscut și altora ce înseamnă să fii bărbat și să ai curajul răspunderii și să nu știi ce vrei.

Îmi dau seama că mulți tineri au fost și încă sînt puși în situații similare, cînd tinerii fiind, fără experiența vieții, greșesc recunoscînd drumul cel bun, nu din rea voință ci din necunoașterea vieții și lipsa unui îndrumător.

Acest articol își va pune scopul, dacă va putea produce o cit de mică știință în bezna problemelor de viață pe care fiecare dintre noi în mod inevitabil ni le punem.

Totul s-a petrecut cu ani în urmă...

Pină atunci viața mea decurseră în mod normal; mă ocupam intens de sport, îmi cream prin toate orașele prin care treceam mulți prieteni a căror societate îmi era adevărată și totodată necesară și, curios, nu simțisem nicodată o atracție deosebită pentru un reprezentant al secolului optu zece care aveam 20 de ani.

Înă, la un început de an universitar, student fiind în anul II Medicină am cunoscut o studentă în prima vîrstă. Am simțit o atracție irezistibilă de la prima vedere. Aveam impresia că era magnetul, iar eu o simplă piatră de fier.

M-am îndrăgostit de adevărat așa cum te poți îndrăgosti la 20 de ani, cînd ești în fața cu prima dragoste adevărată.

Am avut noroc. Și ea se găsea în aceeași situație ca și eu, creînd astfel o pereche foarte potrivită. Eram fericiți, o fericire pe

care oricînd am căutat-o apoi, n-am putut s-o mai găsim.

Au trecut astel doi ani, timp în care dragostea noastră se consolidase pe nesimțite.

Îmi dădeam seama că nu pot să mai trăiesc fără ea, continuînd aceleași relații pe de o parte, iar pe de altă parte aveam impresia că nu-mi dădeam seama de ce se petrecea în jurul nostru. Nu voiam să recunosc că mi-era frică să-mi asum răspunderea și dădeam vina pe unele probleme cu caracter material.

În această situație, cînd nu știam ce să fac, cînd un sfat bun ar fi putut să dea o întorsătură nouă vieții mele, intervine tatăl meu, pe care îl pretuisese foarte mult și care reușește să mă convingă să rup relațiile cu ea, care după dînsul nu aveau nici un viitor. Nu și dădea seama ce mult greșea, nu din vina lui, ci din a mea, care nu căutase să-i explic situația în care mă aflam în toată complexitatea ei.

Îmi era greu să-i comunic el hotărîrea mea, pentru că știam că o voi face să sufere imens, fără ea ea și fi avut altă viață decît aceea de a mă iubi curat, cu un deosebit care și pe mine mă îngrozea cite odată.

Mă consolam, la gîndul că atunci cînd voi termina facultatea voi fi liber să mă căsătoresc cu ea, iar pînă atunci voi „cunoaște și eu viața”.

Am trecut la fapte. I-am făcut cunoscut hotărîrea într-un mod puțin onorabil pentru mine (dar aveam impresia că astfel nu voi rezista) și eu am început o viață mîndă, de prietenii mei mult sau mai puțin dubioase în care însă nu dădeam nimic, dar ceream totul. Devenisem cinic.

Bucureștii — și mai ales prietenii de acolo — mă atrăgeau din ce în ce mai mult. Aveam impresia că viața adevărată nu e decît

alături de ei, în petreceri și aventuri ușoare. Facultatea începuse să o neglijez și nici chiar gîndul de a mai ajunge medic nu mă mai pasiona.

Decădam, dar eu eram convins că mă maturizez. În același timp nu mă puteam lipsi complet de F. S. O. făcusem confidența noilor mele preocupări.

Ea m-a făcut să înțeleg că n-are nici un rost să mă mut în București și poate e singurul lucru bun pe care l-am făcut în acești ani. Fără ea n-aș fi ajuns decît o nulitate și nici într-un caz la situația de care mă bucur astăzi.

Îmi dădeam seama că ține la mine, că suferă din cauza mea și de multe ori aveam oscilări, cînd simțeam parca instinctiv că tot a-lături de ea voi găsi ceea ce caut și nu aiurea.

„Prietenii mei buni” mă făceau să uit repede însă de aceste turburări, să deviez cum le numeam în limbajul nostru.

Au trecut astel din nou doi ani.

Pozi ce trecea, ea se ridica tot mai sus și de acolo lupta cu toate forțele ei să mă ridice din situația deplorabilă în care ajunsesem.

Și eu mă schimbam. Devenisem superficial, brutal nu numai cu cei din jurul meu, dar chiar și cu ea.

Într-o zi, veni la mine și mă anunță că se va logodi. Pe moment am rămas tăcut, nu mi venea să-mi cred urechilor. Cel în cauza era T. P., conferențiar la Institutul Politehnic; eu știam că ține la ea foarte mult, dar mai știam că ea nu zădărește nici un sentiment deosebit pentru el.

Logodă ei mi răsună și acum în minte: „am vrut să fiu soția unui singur om, acum mure indiferent însă a cui voi fi. Principalul e că mă iubeste. În schimb eu sînt cîrtoasă să iubesc de două ori la fel”. Glasul avea o sonoritate stranie, o îmbinare de resemnare, tristețe și suferință atît de adîncă încît după mai bine de doi ani am simțit din nou că pot vibra, că sentimentele mele pentru ea erau încă vii.

A trebuit să-mi dau seama că o pot pierde pentru a recunoaște că viața mea fără ea e lipsită de sens. Am revăzut anii ce s-au scurs, timp în care ea a fost atît de aproape de mine și totuși atît de departe, și m-am îngrozit cit de scorburi și goi mi s-au părut. Mi-era rușine de mine și de lasitatea mea. Ne-am căsătorit.

Au trecut 4 ani de atunci. Am doi copii. Dragostea și răbdarea soției mele m-au ajutat să-mi redobîndesc locul în viață.

NEBU C. Cluj

Din toată țara continuă să sosească la Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. Romîni telegramme și moțiuni adoptate în adunările oamenilor muncii din orașe și sate, din fabrici, instituții, cartiere, școli, de reprezentanți ai cultelor, oameni de știință și artiști, cîrmînd interzicerea imediată a experiențelor cu arme nucleare.

„Nu vrem ca munca noastră pașnică, viața copiilor noștri să fie amenințată de primejdia unui nou război, de cursa înarmărilor — scriu în moțiunile lor muncitorii, tehnicienii și funcționarii Războiului nr. 11 din Rîmnicu Sărat. Cereș să înceteze experimentarea armelor atomice și să se ajungă la un acord internațional în această privință”.

Oamenii de știință din Timișoara, intrunși la Baza de cercetări științifice a Academiei R.P. Romîne, scriu în moțiunea lor: „Ne exprimăm din nou hotărîrea de a sprijini eforturile Consiliului Mondial al Păcii pentru obținerea încetării imediate a experiențelor cu arme nucleare. Ne alăturăm la protestul și avertismentul savanților de frunte din multe țări ale lumii care atrag atenția asupra pericolului grav pe care le aduce aceste experiențe. Nu permitem ca această mare realizare a științei și tehnicii contemporane să fie folo-

calificată numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mană a sisteme sociale și politice diferite. În felul acesta se poate vedea felul în care noi punem în aplicare cele cinci principii ale coexistenței pașnice.

Sîntem foarte recunoscători guvernului și poporului romîn pentru că ne-au oferit ocazia de a vizita această țară. Pretutenduri unde am mers, am fost copleșiți de ospitalitate și amabilitate. Și pentru aceasta sîntem foarte recunoscători. Am vizitat pentru prima orară țara dvs., dar sperăm că vom avea prilejul să revenim.

Noi felicităm poporul romîn pentru succesele realizate și îi urăm succese și mai mari în viitor sub conducerea sa actuală.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoștințe temeinice înșurte și temeinic aplicate, cu ateliere și laboratoare bine și modern dotate, vom putea ajunge din urmă chiar țările cu o veche tradiție tehnică.

În numele ziaristilor prezenți, Radu Vasiliu, membru în Biroul Comitetului de conducere al Uniunii Ziaristilor din R.P. Romîni a mulțumit lui U. Hia Maung pentru răspunsurile date.

mașă întreagă de produse romînești care ne sînt necesare și care pot fi cumpărate de Birmania. Sîntem incredințați și avem speranța că relațiile economice dintre țările noastre se vor dezvoltă în viitor.

În condițiile noastre de azi, în întreprinderi, din cauza dezvoltării industriale care a erut în ritm rapid cadre de muncitori și de maistri, avem mulți muncitori

calificați numai la locul de muncă, în ciuda lui sau într-un an, care chiar dînd tot ce se poate ucenicilor ce-i au pe lingă ei, tot nu le dau destule cunoștințe pentru ceea ce trebuie să învețe un ucenic adevărat. Există desigur și muncitori de înaltă calificare. Însă nu todeauna ei pot fi uzoștinați profesiei, și nu sînt atît de instruiți ca ucenicilor.”

În ceea ce privește natura lucrărilor de executat de către ucenicii din școlile separate propuse mai sus, se înțelege că ele trebuie să fie tot de producție, de calitate de către o comisie din planul dat întreprinderii care trebuie să aibă la dispoziție aceste lucrări e necesar să fie nu numai accesibile ucenicilor, ci să răspundă pe cit posibil programelor de instruire metodică și științifică, fiind dirijate de maistri — instructori pedagogi. Asemenea maistri nu se găsesc încă ușor și în număr necesar. Este prin urmare nevoie de eforturi susținute și în acest sens.

Pînă aici am vorbit de pregătirea practică a tehnicienilor și lucrătorilor de înaltă calificare. Aceste înșurări nu se vor desăvîrși însă și aplica rodnic decît dacă se vor elădi pe o temelie bine ancorată în pămînt științific, pe o temelie științifică și anume: cunoașterea temeinică a strictului necesar în matematică, fizică, chimie, științe naturale.

Cu aceste cunoș

